Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria a Strășeni, sediul central – Dorina Croitor
Dosarul nr. 2r-1664/25; PIGD nr. 2-25065175-02-2r-19082025

D E C I Z I E

27 octombrie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Ciorici Vladislav împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025, prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției din 25 septembrie 2021 încheiată între Ciorici Vladislav și SRL „Fruktdimcov", și eliberarea titlului executoriu, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

În data de 08 mai 2025 creditorul Ciorici Vladislav a depus în instanța de judecată cerere privind confirmarea tranzacției încheiate în scopul prevenirii procesului civil și de eliberare a titlului executoriu.

În motivarea cererii a indicat că, la data de 25 septembrie 2021, între Ciorici Vladislav (creditor) și SRL „Fruktdimcov" (debitor), la Biroul Individual al Mediatorului Bolfosu Igor, a fost semnată tranzacția de împăcare în privința litigiului civil apărut în urma neonorării obligațiunilor care survin din recipisa f/n din 01.09.2021.

În tranzacția de împăcare sunt indicate înscrisurile respective la pct.1.1 - 1.2, și, potrivit recipisei menționate, creditorul a oferit debitorului suma de 150000,00 euro, iar ultimul s-a obligat să restituie sumele în termen.

Invocă că potrivit actelor sus menționate și în conformitate cu pct. 1.3 -1.4. și 2.1-2.3 al tranzacției de împăcare, SRL „Fruktdimcov", a declarat că recunoaște în întregime pretențiile înaintate de Ciorici Vladislav (creditor), (partea 1 conform tranzacției), și anume recunoaște existența datoriei, care la data încheierii tranzacției constituia suma de: 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie.

În acest sens, potrivit pct. 1.3., cu semnarea prezentei tranzacții SRL „Fruktdimcov" (partea 2 conform tranzacției) a recunoscut datorie în favoarea creditorului în mărime de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie.

Conform pct.2.3 al tranzacției de împăcare, SRL „Fruktdimcov" (partea 2 conform tranzacției) se obligă să stingă în favoarea creditorului Ciorici Vladislav, datoria în mărime de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie, conform unui grafic - indicat la pct.2.3, adică până la data de 01.12.2021.

Conform pct.3.2. al tranzacției de împăcare, „Părțile declară că termenul de achitare sub forma graficului convenit la pct.2.3. este imperativ, expres convenit și acceptat de către Părți și nu poate fi modificat în mod unilateral sau încălcat de către părți. În cazul în care debitorul nu respectă prevederile prezentului Acord, toate sumele devin anticipat scadente Creditorul rezervându-și dreptul, și drept urmare, va avea un temei incontestabil de a se adresa instanței de judecată în condițiile Legii cu privire la mediere nr.137 din 03.07.2015 și prevederilor CPC cu o cerere prin care va solicita confirmarea tranzacției prin mediere și eliberarea titlului executoriu privind încasarea în mod solidar a sumei datorate."

Respectiv suma de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie a devenit scadentă debitorilor la 01 decembrie 2021, în conformitate cu pct.2.3. al tranzacției de împăcare.

Solicită confirmarea tranzacției de împăcare din 25 septembrie 2021, respectiv SRL „Fruktdimcov" (partea 2 conform tranzacției) prin care a declarat că recunoaște în întregime pretențiile înaintate de Ciorici Vladilav (creditor), (partea 1 conform tranzacției), și anume recunoaște existența datoriei, care la data încheierii tranzacției constituia suma de: 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) Euro cu titlu de datorie; eliberarea documentului executoriu, prin care SRL „Fruktdimcov" (debitor), (partea 2 conform tranzacției) urmează să achite cet. Ciorici Vladislav (creditor) suma de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) Euro cu titlu de datorie**.**

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției din 25.09.2021, încheiată între Ciorici Vladislav și SRL „Fruktdimcov" și eliberarea titlului executoriu.

I.II. Recursul declarat: În data de 12 august 2025 Ciorici Vladislav a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025 prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției din 25.09.2021, încheiată între Ciorici Vladislav și SRL „Fruktdimcov" și eliberarea titlului executoriu.

Reiterează că la data de 25.09.2021, între Ciorici Vladislav (creditor) şi SRL „Fruktdimcov" (debitor), la Biroul Individual al Mediatorului Bolfosu Igor, a fost semnată tranzacția de împăcare în privința litigiului civil apărut în urma neonorării obligațiunilor care survin din recipisă f/n din 01.09.2021.

Indică că în tranzacția de împăcare sunt indicate înscrisurile respective la pct.1.1 - 1.2, şi, potrivit recipisei menționate, creditorul a oferit debitorului suma de 150000,00 euro, iar ultimul s-a obligat să restituie sumele în termen.

Potrivit actelor sus menționate şi în conformitate cu pct.1.3 - 1.4. şi 2.1-2.3 al tranzacției de împăcare, SRL „Fruktdimcov", a declarat că recunoaște în întregime pretențiile înaintate de Ciorici Vladislav (creditor), (partea 1 conform tranzacției), şi anume recunoaște existența datoriei, care la data încheierii tranzacției constituia suma de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie.

În acest sens, potrivit pct.1.3., cu semnarea prezentei tranzacții SRL „Fruktdimcov" (partea 2 conform tranzacției) a recunoscut datoria în favoarea creditorului în mărime de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie.

Conform pct.2.3 al tranzacției de împăcare, SRL „Fruktdimcov" (partea 2 conform tranzacției) se obligă să stingă în favoarea creditorului Ciorici Vladislav, datoria în mărime de 150000,00 (una suta cincizeci mii,00) euro cu titlu de datorie, conform unui grafic - indicat la pct.2.3, adică până la data de 01.12.2021.

Conform pct.3.2. al tranzacției de împăcare, „Părțile declară că termenul de achitare sub forma graficului convenit la pct.2.3. este imperativ, expres convenit şi acceptat de către Părţi şi nu poate fi modificat în mod unilateral sau încălcat de către părţi.

În cazul în care debitorul nu respectă prevederile prezentului Acord, toate sumele devin anticipat scadente, creditorul rezervând-u-şi dreptul, şi drept urmare, va avea un temei incontestabil de a se adresa instanței de judecată în condițiile Legii cu privire la mediere nr.137 din 03 iulie 2015 şi prevederilor CPC cu o cerere prin care va solicita confirmarea tranzacției prin mediere şi eliberarea titlului executoriu privind încasarea în mod solidar a sumei datorate.

Totodată, susține că conform graficului debitorul urma să efectueze plata de 150000 euro cu titlu de datorie, care a devenit scadentă la 1 decembrie 2021 în conformitate cu pct. 2.3 al tranzacției de împăcare.

Menționează că conform art.4 din legea taxei de stat**,** cuantumurile taxei de stat sunt expuse în anexa nr. 1". Conform Anexei pct.1.19: Pentru confirmarea, de către instanţa de judecată, a tranzacției încheiate în afara procesului civil - 500 MDL. Conform art.2 al. (4) legea taxei de stat, „Taxa de timbru constituie200 de lei."

În continuare invocă că, studiind încheierea, raportându-le la prevederile legale ce guvernează speță, consideră necesară admiterea cererii, confirmarea tranzacției şi eliberarea titlului executoriu.

Conform art. 1917 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

Potrivit art. 1920 alin. (1) din Codul civil, tranzacția are între părți autoritatea lucrului judecat. Alin. (2) lit. b) al aceluiași articol prevede că tranzacția extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decât după confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părții la procesul de mediere.

Indică inclusiv asupra practicii judiciare în alte cauze similare aflate pe rolul instanțelor de judecate, unde creditor este persoana fizică, iar debitor este persoana juridică este dosarul nr.2-1375/2024, NR. 2-24043946-48-2-22042024, încheiere emisă de Judecătoria Străşeni la data de 16.05.2024 cererea creditorului este admisă integral și s-a confirmat tranzacția. Ori Legea Nr. 34 din 29.02.2024 privind efectuarea decontărilor în numerar și pentru modificarea unor acte normative, la care face referire instanţa de fond este emisă la data de 29.02.2024, iar recipisa este emisă în 2021, respectiv Legea nr.34 nu era valabilă la data emiterii recipisei respectiv instanţa nu poate face referire la o Lege care nu este aplicabilă.

Solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond cu emiterea unei noi decizi privind admiterea tranzacției de împăcare din 25.09.2021.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Ținând cont de faptul că, la materialele cauzei lipsește dovada recepționării încheierii instanței de judecată din 17 iulie 2025 (f.d.39), prin depunerea cererii de recurs la 12 august 2025, Colegiul constată că este legal și întemeiat să considere că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă al RM (f.d.40-42).

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza

copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. **Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs,** prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM"), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 1917 alin.(1) Cod civil, tranzacția este contractul prin care părțile previn un proces ce poate să înceapă, termină un proces început sau rezolvă dificultățile ce apar în procesul executării unei hotărâri judecătorești.

Conform prevederilor art. 1919 alin. (1) din Codul civil, tranzacția este judiciară dacă a fost confirmată de către instanţa de judecată sau arbitrală competentă, conform normelor de procedură aplicabile. Dispozițiile legale privind executarea silită a hotărârilor arbitrale rămân aplicabile. Alin.(2) prevede că tranzacția este extrajudiciară dacă prin ea părțile au prevenit un proces ce putea să înceapă sau, deși tranzacționează asupra unui proces în desfășurare, nu o prezintă instanței de judecată sau arbitrale competente pentru confirmare. După confirmare în modul corespunzător, tranzacția extrajudiciară devine tranzacție judiciară. Potrivit alin.(3) contractul de tranzacție extrajudiciară se încheie în scris. Iar potrivit alin.(4) în lipsă de dispoziție contrară, dispozițiile prezentului capitol se aplică atât tranzacției judiciare, cât şi tranzacției extrajudiciare.

Conform prevederilor art. 1920 alin. (1)-(5) din Codul civil, privitor la efectul tranzacției: (1) Tranzacția are între părți autoritatea lucrului judecat. (2) Tranzacția extrajudiciară nu este susceptibilă de executare silită decât după: a) admiterea acțiunii de executare silită a obligației rezultate din tranzacție de către instanţa competentă, la cererea părții la tranzacție; b) confirmarea ei de către instanţa competentă, conform capitolului XLV din Codul de procedură civilă, la cererea părții la procesul de mediere; c) învestirea ei cu formulă executorie de către notar. Notarul va învesti tranzacția cu formulă executorie, la cererea tuturor părților la tranzacția încheiată, în cadrul procesului de mediere sau în afara procesului de mediere. (3) Partea la tranzacția extrajudiciară poate invoca tranzacția extrajudiciară pe cale de excepție fără a cere confirmarea ei. (4) Dacă o parte are dreptul la rezoluțiunea tranzacției judiciare pentru neexecutarea obligațiilor care rezultă din ea, rezoluțiunea nu se poate declara prin notificare unilaterală. (5) Instanţa de judecată căreia i s-a cerut pronunțarea rezoluțiunii tranzacției judiciare este în drept să nu admită acțiunea dacă partea îndreptățită poate să evite consecințele neexecutării tranzacției prin obținerea executării ei silite sau prin obținerea de despăgubiri.

Conform art. 25 alin. (1) din Legea nr. 137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere, pot fi supuse medierii litigiile civile cu privire la drepturile și obligațiile care sunt sau pot face obiect de examinare în instanța de judecată sau arbitraj și de care părțile pot dispune liber prin tranzacție, în condițiile legii.

În conformitate cu art. 32 alin.(1), (2) al Legii cu privire la mediere, tranzacția este acordul încheiat între părți și contrasemnat de mediator, ca urmare a procesului de mediere, prin care părțile consimt asupra soluționării amiabile a unui litigiu. Tranzacția trebuie să corespundă condițiilor de valabilitate prevăzute de prezenta lege, Codul civil și de alte acte legislative.

În acord cu art. 487 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea de confirmare a tranzacției, prin care părțile previn un proces civil, şi de eliberare a titlului de executare silită se depune în scris de către partea procesului de mediere sau reprezentantul legal al acesteia la instanţa judecătorească de la domiciliul sau de la sediul pârâtului.

În conformitate cu art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă, judecătorul refuză confirmarea tranzacției dacă aceasta**: a) contravine legii ori încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului**; b) a fost încheiată cu încălcarea prevederilor Legii cu privire la mediere.

Art. 32 alin.(3) din Legea cu privire la mediere statuează că, nu se admite includerea în tranzacție a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligații de care părțile nu pot dispune liber prin tranzacție; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică și bunele moravuri; c) sunt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terțe persoane neantrenate în procesul medierii.

Potrivit art. 4 alin. (1) Legea privind efectuarea decontărilor în numerar şi pentru modificarea unor acte normative operațiunile de încasări şi plăți efectuate de persoanele stabilite la art.2 alin.(1) se efectuează prin transfer, cu excepțiile prevăzute la art.5 şi 6.

Legea nr. 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, la alin. (5) stipulează că față de întreprinderi, instituții și organizații, indiferent de tipul lor de proprietate și forma de organizare juridică, care efectuează plăți în numerar, inclusiv prin intermediul terminalului de plată în numerar (terminalului cash-in) în sumă ce depășește cumulativ plafonul lunar de 100000 lei, în baza obligațiilor lor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament, se aplică sancțiuni conform legislației în vigoare.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, în data de 05.09.2021, între Ciorici Vladislav (creditor) și SRL „Fruktdimcov” (debitor), la Biroul Individual al Mediatorului Bolfosu Igor, a fost semnată tranzacția de împăcare în privința litigiului civil apărut în urma neonorării obligațiunilor care survin din recipisa f/n din 01.09.2021.

În data de 08 mai 2025 creditorul Ciorici Vladislav a depus în instanța de judecată o cerere privind confirmarea tranzacției încheiate în scopul prevenirii procesului civil și de eliberare a titlului executoriu.

În temeiul încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025, s-a refuzat confirmarea tranzacției din 25.09.2021, încheiată între Ciorici Vladislav și SRL „Fruktdimcov” și eliberarea titlului executoriu.

Reieșind din cele menționate, prima instanță a constatat că, deși părțile au prezentat tranzacția de împăcare prin care s-au exprimat voința de a soluționa litigiul apărut prin cale amiabilă, însă tranzacția de împăcare contravine legii, ori Ciorici Ciorici Vladislav nu a prezentat acte care să ateste operațiuni de încasări de la acesta către SRL „Fruktdimcov” a sumei de 150000 euro.

În același timp, prima instanță a constatat că, încuviințarea unei tranzacții de împăcare şi eliberarea titlului nu este o simplă formalitate, iar judecătorul este obligat să verifice

împrejurările expuse supra pentru a da putere de lucru judecat tranzacției de împăcare, or, judecătorul poate încuviința o tranzacție de împăcare, dacă aceasta nu contravine legii şi nu încalcă drepturile, libertățile şi interesele legitime altor persoane, interesele societății sau ale statului.

Astfel, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar să respingă recursul ca fiind neîntemeiat.

Colegiul reiterează că, prin depunerea cererii de recurs s-a solicitat anularea încheierii instanței de fond prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției de împăcare din 25 septembrie 2021 și emiterea unei noi decizii privind confirmarea prezentei tranzacții.

La caz, instanța de recurs menționează că prin cererea de recurs, recurentul a reiterat prevederile legale, cât și circumstanțele în care a fost încheiată și semnată tranzacția, respectiv explicații și probe noi în susținerea poziției sale de apărare nu au fost prezentate.

În ceea ce privește argumentele recurentului, Colegiul civil constată că se întemeiază pe interpretarea eronată a Legii.

Or, în conformitate cu art. 10 alin. (1) Legea nr. 845 din 03.01.1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi**, în redacția Legii în vigoare la data semnării recipisei la 1 septembrie 2021,** întreprinderea este în drept să practice orice genuri de activitate, cu excepţia celor interzise de lege. Astfel, conform art. 10 alin. (5) din Legea numită supra, faţă de întreprinderi, instituţii şi organizaţii, indiferent de tipul lor de proprietate şi forma de organizare juridică, care efectuează plăţi în numerar, inclusiv prin intermediul terminalului de plată în numerar (terminalului cash-in), în sumă ce depăşeşte cumulativ plafonul lunar de 100 000 de lei, în baza obligaţiilor lor financiare, încălcând modul stabilit de decontare prin virament, se aplică sancţiuni conform legislaţiei. Sancţiunile menţionate nu se aplică la efectuarea decontărilor cu cetăţenii, agenții economici care achiziţionează produse din fitotehnie şi/sau horticultură şi/sau obiecte ale regnului vegetal de la persoanele fizice care nu desfăşoară activitate de întreprinzător, cu titularii patentelor de întreprinzător şi cu bugetul public naţional, la efectuarea decontărilor de către persoanele indicate cu bugetul public naţional, cu întreprinderile şi organizaţiile, precum şi la efectuarea decontărilor de către întreprinderile şi organizaţiile ale căror drepturi la acest capitol se reglementează în Legea nr. 62/2008 privind reglementarea valutară, în actele normative ale Băncii Naţionale a Moldovei, cu excepţia cazurilor efectuării decontărilor prin intermediari.

În același timp, este întemeiat a reține că, prevederile normative citate supra au fost abrogate prin Legea nr. 34 din 29-02-2024 privind efectuarea decontărilor în numerar și pentru modificarea unor acte normative, adică a produs efecte până la 1 ianuarie 2025, dată la care a intrat în vigoare Legea nr. 34, care, la art. 4 alin. (1) din Lege prevede că, operațiunile de încasări și plăți efectuate de persoanele stabilite la art. 2 alin. (1) se efectuează prin transfer, cu excepțiile prevăzute la art. 5 și 6.

În același context, se constată că, părții recurente, la depunerea cererii de confirmare a tranzacției și eliberare a documentului executoriu, prima instanță a acordat un termen rezonabil pentru a prezenta instanței probele care confirmă circumstanțele invocate și anume, că suma de 150000 euro a fost decontată prin virament nemijlocit în patrimoniul persoanei juridice SRL „Fruktdimcov”, termen în care recurentul a prezentat doar originalul recipisei din 1 septembrie 2021, care nu elucidează circumstanțele în care persoana juridică a beneficiat sau nu de împrumutul sumei de 150000 euro. Or, în circumstanțele în care recurentul și intimatul pretind că au fost de bună-credință și au respectat Legea la încheierea contractului de împrumut și la

încheierea tranzacției de împăcare, în fața primei instanțe și în fața instanței de recurs, aceste circumstanțe putea și trebuia să fie confirmate, cel puțin prin acte primare de contabilitate sau alte mijloace materiale de probă.

Astfel, este în afara oricărui dubiu rezonabil că, tranzacția supusă confirmării în fața primei instanțe, contravine legii, intereselor societății și ale statului, respectiv există temei de refuz în confirmarea tranzacției în temeiul art. 489 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Controlul de legalitate este prevăzut inclusiv de art. 32 alin. (3) Legea cu privire la mediere nr. 137 din 3 iulie 2015, nu se admite includerea în tranzacţie a clauzelor care: a) se referă la drepturi şi obligaţii de care părţile nu pot dispune liber prin tranzacţie; b) încalcă normele imperative ale legii, ordinea publică şi bunele moravuri; c) sunt în mod evident inechitabile; d) prejudiciază interesul superior al copilului; e) încalcă drepturile unor terţe persoane neantrenate în procesul medierii.

În același timp, este întemeiat a respinge ca neîntemeiate argumentele recurentului care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, în contextul în care încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată pe circumstanțele de fapt constatate și legea aplicabilă procedurii de examinare a cererilor de confirmare a tranzacției și de eliberare a titlului de executare silită.

În ceea ce privește argumentele recurentului, care invocă accesul liber la justiție, se constată caracterul neîntemeiat, or, refuzul în confirmarea tranzacției de împăcare şi eliberarea titlului executoriu, nu lipsește părțile de dreptul de a se adresa cu cerere de chemare în judecată în procedură contencioasă, în care, fiecare parte în proces, pe principii de legalitate, egalitate și contradictorialitate, să își apere drepturile și interesele sale legitime.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere obiectivă faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de Ciorici Vladislav și să mențină încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Ciorici Vladislav împotriva încheierii Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 iulie 2025, prin care s-a refuzat confirmarea tranzacției din 25 septembrie 2021, încheiată între Ciorici Vladislav și SRL „Fruktdimcov” și eliberarea titlului executoriu.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătoreşti www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele completului, judecătorul –	Ana Panov
Judecătorii	Svetlana Vîșcu
	Elena Bolocan